

مشور آزادی ایرانیان

پیشویس پیشنهادی

قانون اساسی ایران

مشور آزادی ایرانیان

پیشویس پیشنهادی
قانون اساسی ایران

منشور آزادی ایرانیان

بیش از یکصد سال است که ایرانیان دوش به دوش یکدیگر برای رسیدن به آزادی و دموکراسی پیکار می کنند. نبردی برای کوتاه کردن دستان ایدئولوژی های آسمانی و زمینی از سرنوشت مردم و سپردن آن به مردم که تنها مالکان سرنوشت خویش هستند. امروز زمان آن فرا رسیده است تا در دنیایی که مردمان متمدن دست در دست حکومت های دانا و منتخب خود، برای رفاه، شادی، آسایش و امنیت بیشتر تلاش می کنند، ما مردم ایران هم بتوانیم فرصت یابیم تا امنیت، عشق، امید و زندگی را به سرزمینمان که گاهواره تمدن بشری بوده است، بازگردانیم. نیکی را سرلوحه پندار، گفتار و کردارمان قرار دهیم با باور به اینکه همه انسانها در سراسر دنیا آزاد سرشته شده اند. ما ایرانیان که در هر کجای دنیا به یک اندازه در تعیین سرنوشت کشورمان سهم و حق داریم، تلاشهایمان را تا دستیابی به این سه هدف ادامه خواهیم داد و پس از دستیابی در نگهداری آن تا آخرین نفس خواهیم ایستاد.

یک: جایگزینی حکومتی دموکراتیک که شایسته ایرانیان باشد،
دو: تدوین حقوق اساسی نوین، برای ایران آزاد و دموکراتیک،
سه: ایران آزاد و دموکراتیک همسایه ای خوب و عزتمند در جامعه جهانی.

پیشنویس پیشنهادی

قانون اساسی ایران

ما مردم ایران، باهدف تشکیل جامعه ای بهتر و برقرار کردن آزادی، امنیت، آرامش و گسترش داد برای خودمان و آیندگان مان، این قانون اساسی را برای ایران نگاشته ایم تا حکومتی که شایسته ایرانیان باشد بر پایه آن شکل گیرد.

اصل یک

رای اکثریت مردم ایران که بازتاب خرد همگانی ایرانیان می باشد، بالاترین جایگاه را در تمام تصمیم گیری ها دارد و هیچ فرد، گروه، مذهب یا ایدئولوژی آسمانی و زمینی در هیچ شرایطی بر رای مردم برتری ندارد. مردم ایران از هر گروه آیین، نژاد و جنسیت از حقوق برابر برخوردار هستند و به یک میزان حق مشارکت مستقیم در اداره امور کشور را دارند. حق حیات، حق آزادی بیان و عقیده، حق حفظ حیثیت و حق دسترسی به دادرسی عادلانه از حقوق اساسی مردم می باشد و این حقوق را نمی توان به استناد نظر اکثریت و یا وضع قوانین از آنها سلب کرد و یا مورد تعرض قرار داد. قانونگذار حق ندارد قوانینی وضع کند که سبب برتری یک مذهب، آیین و یا اعتقاد بر دیگر اعتقادات و یا ممنوعیت پیروی از هر نوع آیین و عقیده ای باشد. همچنین آزادی احزاب، رسانه ها، سازمانهای مردم

نهاد و آزادی اعتراض مسالمت آمیز مردم به رفتار حکومت از حقوق حفاظت شده مردم در این قانون می باشد. مجازات‌های خشن و غیر معمول، اعدام و همچنین شکنجه در تمامی اشکال آن و نگهداری افراد به هر بهانه ای در سلول های انفرادی ممنوع است.

اصل دو

نوع حکومت ایران جمهوری / پادشاهی مشروطه می باشد که با رای مستقیم اکثریت مردم ایران مقرر گردیده است. حکومت ایران شامل سه رکن اساسی دولت، کنگره و دادگستری می باشد که در عین همکاری با یکدیگر، از استقلال کامل برخوردارند و اصل تفکیک ارکان حکومتی در مورد آنها برقرار است. سران هر سه رکن با رای مستقیم مردم ایران انتخاب می شوند.

اصل سه

تقسیمات کشوری بر اساس استان می باشد. کشور ایران دارای سی و سه استان است به نام های: آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، اردبیل، اصفهان، البرز، ایلام، بلوچستان، بوشهر، پرسپولیس، تهران، چهارمحال و بختیاری، خراسان رضوی، خراسان جنوبی، خراسان شمالی، خوزستان، زنجان، سمنان، سیستان، شیراز، قزوین، قم، کردستان، کرمان، کرمانشاه، کهگیلویه و بویراحمد، گلستان، گیلان، لرستان، مازندران، مرکزی، هرمزگان، همدان و یزد. هر استان در چهارچوب این قانون اساسی حق دارد پارلمان استانی، فرمانداری و دادگستری استانی داشته باشد اما

حق برخورداری از ارتش و برقراری ارتباط با کشورهای دیگر تنها در اختیار دولت مرکزی خواهد بود.

اصل چهار

ماده یک: تنها ارگان قانونگذار کشوری در ایران کنگره قانونگذاران است که شامل مجلس نمایندگان و سنا می باشد. شرح تمام جلسات کنگره باید ثبت و ضبط شده و با رعایت اولویت حفظ امنیت ملی در اختیار مردم ایران قرار داشته باشد. محل برگزاری نشست های کنگره تنها در ساختمان کنگره قانونگذاران خواهد بود. جلسات مجلس نمایندگان و سنا با حضور نصف بعلاوه یک اعضا رسمیت می یابد. کنگره نمی تواند قوانینی وضع کند که با اصول قانون اساسی مغایرت داشته باشد. تشخیص این امر در موارد اختلاف بر عهده دیوان عالی کشور است. سمت نمایندگی قائم به شخص است و قابل واگذاری به دیگری نیست. کنگره نمی تواند اختیار قانونگذاری را به شخص یا گروهی واگذار کند.

ماده دو: مجلس نمایندگان ایران سیصد عضو دارد که هر یک از سی و سه استان کشور به نسبت جمعیت در این مجلس دارای نماینده می باشند. این نمایندگان با رای مستقیم مردم برای مدت سه سال انتخاب می شوند. تمام افراد بالای هجده سال که تابعیت ایرانی دارند می توانند انتخاب کنند و رای بدهند و تمام افراد بالای بیست و پنج سال که تابعیت ایرانی دارند می توانند کاندیدای انتخابات مجلس نمایندگان باشند. انتخابات هر دوره باید پیش از پایان دوره قبل برگزار شود تا کشور در هیچ زمان بدون

مجلس نمایندگان نباشد. رییس مجلس نمایندگان و اعضای مدیریت این مجلس به ترتیبی که در آیین نامه داخلی آن مشخص می گردد انتخاب خواهند شد. اگر به هر دلیل (بیماری، استعفا، فوت و یا برکناری از سمت) نماینده ای نتواند دوره خود را به پایان برساند، برای حوزه انتخابیه وی انتخابات زودهنگام به ترتیبی که در قانون مشخص می شود باید برگزار گردد، تا نماینده منتخب برای به پایان رساندن دوره نماینده پیشین برگزیده شود.

ماده سه: نمایندگان کنگره شامل مجلس نمایندگان و سنا، باید در نخستین جلسه مجلس نمایندگان به ترتیب زیر سوگند یاد کنند و متن سوگندنامه را امضا نمایند: ”من در پیشگاه مردم ایران سوگند یاد می کنم که در انجام وظایف و کالت، نگهبان قانون اساسی ایران، منافع ملی و همواره در خدمت مردم ایران باشم.“ نمایندگان در صورت تمایل می توانند با گذاشتن دست بر کتاب مقدس دین خود، تحلیف را انجام دهند. نمایندگانی که در جلسه نخست شرکت ندارند باید در اولین جلسه ای که حضور پیدا می کنند مراسم سوگند را بجای آورند.

ماده چهار: مجلس نمایندگان تنها ارگانی است که حق دارد بازخواست از رییس دولت و رییس رکن قضایی را درخواست کند. طرح بازخواست رییس دولت در صورت تصویب توسط دو سوم از کل تعداد نمایندگان و طرح بازخواست رئیس رکن قضایی در صورت تصویب سه چهارم کل نمایندگان مردم برای تصمیم گیری به سنا فرستاده خواهد شد.

ماده پنج: سنا شامل یکصد سناتور می‌باشد که هر یک از سی و سه استان دارای سه سناتور هستند. تمام افراد بالای هجده سال که تابعیت ایرانی دارند می‌توانند انتخاب کنند و رأی بدهند و تمام افراد بالای سی سال که تابعیت ایرانی دارند می‌توانند کاندیدای انتخابات سنا باشند. سناتورها برای یک دوره نه ساله انتخاب می‌شوند. تنها در نخستین انتخابات سنا پس از تصویب این قانون اساسی، دوره خدمت منتخبین سنا که کمترین رأی را در بین سه سناتور هر استان داشته باشد، سه سال و دوره خدمت سناتوری که دومین رأی را کسب کرده باشد، شش سال خواهد بود. دوره خدمت برای منتخبین مردم که بیشترین رأی را در هر استان در نخستین انتخابات سنا به دست می‌آورند، نه سال می‌باشد.

در صورتی که به هر دلیل یک سناتور نتواند دوره خود را به پایان برساند، فرماندار استان فردی را به عنوان سناتور انتصابی به سنا معرفی خواهد کرد که تا زمان برگزاری نخستین انتخابات سه سالیانه، عهده دار این سمت خواهد بود و سناتوری که در این انتخابات برگزیده شود تنها تا پایان دوره سناتور پیشین این سمت را خواهد داشت.

صدمین سناتور در انتخابات سراسری کشور ایران به همراه رییس دولت به عنوان معاون وی با رأی اکثریت مردم برگزیده می‌شود. دوره خدمت صدمین سناتور تنها سه سال می‌باشد و وی ریاست سنا را به عهده خواهد داشت. رییس سنا حق رأی ندارد و تنها با انتخاب هیئت رییس از بین سناتورهای انتخاب شده در هر دوره، اولویت بندی طرح‌ها و لایح و ارتباط با دیگر ارکان حکومتی را مدیریت خواهد کرد.

ماده شش: تایید وزرا یا سلب اعتماد از وزرا، مدیران عالی رتبه سیاسی، اقتصادی، قضایی، امنیتی و نظامی کشور که توسط رییس دولت به کنگره پیشنهاد می شوند، از اختیارات سنا می باشد. در صورت تصویب طرح بازخواست رییس دولت و همچنین طرح بازخواست رئیس رکن قضایی در مجلس نمایندگان، سنا تنها ارگانی است که حق بازجویی و محاکمه رییس دولت و رییس رکن قضایی را دارد. برکناری رییس دولت با رای دو سوم و برکناری رییس رکن قضایی با رای سه چهارم از مجموع آراء کل سناتورها امکان پذیر خواهد بود. حکم سنا پس از این محاکمه تنها می تواند تبرئه و یا برکناری از سمت باشد و مجازات های تنبیهی برای فرد محاکمه شده و حزب و سازمانی که وی به آن تعلق داشته است از حدود اختیارات سنا خارج می باشد. تایید یا سلب اعتماد در موارد مذکور نیاز به رای اکثریت پنجاه درصد افزون بر یک از کل اعضای سنا دارد.

ماده هفت: زمان، مکان و نحوه برگزاری انتخابات سنا و مجلس نمایندگان در هر استان بر عهده قانونگذاران استانی خواهد بود. این انتخابات باید زیر نظر کمیسیون ملی انتخابات برگزار شود.

ماده هشت: کمیسیون ملی انتخابات دارای نه عضو رسمی و سی و سه عضو ناظر می باشد. اعضای رسمی کمیسیون ملی انتخابات توسط رییس دولت برای یک دوره شش ساله انتخاب می شوند و پس از کسب رای اعتماد از سنا می توانند کار خود را شروع کنند. هر استان یک سهمیه در شورای ناظران کمیسیون ملی انتخابات دارد که توسط فرماندار هر استان

برای یک دوره سه ساله انتخاب و به کمیسیون معرفی می شوند. شیوه کار و شرح وظایف کمیسیون ملی انتخابات را قانون مشخص می کند. اعضای رسمی و ناظر در کمیسیون ملی انتخابات تنها یک دوره می توانند فعالیت کنند و این دوره قابل تمدید نمی باشد. اعضای ناظر از حق رای در این کمیسیون برخوردار نخواهند بود.

ماده نه: مذاکرات مجلس نمایندگان و سنا باید علنی باشد و گزارش کامل آن از طریق رسانه ملی برای اطلاع عموم منتشر شود و به اطلاع عموم برسد. مصوبات جلسات علنی در صورتی معتبر است که به تصویب اکثریت پنجاه درصد افزون بر یک رای مجموع نمایندگان برسد. در موارد اضطراری مرتبط با امنیت کشور، به درخواست وکیل جمهور یا نه نفر سناتور و یا سی نفر از اعضای مجلس نمایندگان، جلسه غیر علنی تشکیل می شود. مصوبات جلسه غیر علنی در صورتی معتبر است که به تصویب سه چهارم مجموع نمایندگان برسد. گزارش و مصوبات این جلسات غیر علنی باید پس از برطرف شدن شرایط اضطراری به تشخیص اکثریت دو سوم کل مجلس نمایندگان، برای اطلاع عموم منتشر گردد.

ماده ده: هر عضو مجلس نمایندگان و سنا در برابر تمام ملت مسئول است و حق دارد در همه مسائل داخلی و خارجی کشور اظهار نظر نماید. نمایندگان کنگره در مقام ایفای وظایف نمایندگی در اظهار نظر و رای خود در کنگره یا خارج از آن کاملاً آزادند و نمی توان آنها را به سبب نظراتی که

اظهار کرده اند یا آراییی که در مقام ایفای وظایف نمایندگی خود داده اند، چه در حین نمایندگی و چه پس از آن مورد پیگرد و مجازات قرار داد.

ماده یازده: کنگره قانونگذاران حق تحقیق و تفحص در تمام امور کشور و اقدامات دولت و دادگستری را دارد.

ماده دوازده: در مسائل اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ممکن است اعمال قوه مقننه از راه همه پرسی و مراجعه مستقیم به آرا مردم صورت گیرد. مراجعه به آرا عمومی، به درخواست وکیل جمهور یا یک سوم از اعضای مجلس نمایندگان و یا یک سوم سنا و یا از سوی یک سی ام کل جمعیت واجدین شرایط رای دادن، باید به تصویب دو سوم مجموع مجلس نمایندگان برسد.

ماده سیزده: کنگره قانونگذاران در همه مسائل کشور در حدود مقرر در قانون اساسی می تواند قانون وضع کند. تدوین بودجه کشور و نحوه جمع آوری و مصرف مالیات، دریافت وام داخلی و خارجی، دفاع عمومی و کمک های همگانی، در محدوده اختیارات کنگره قانونگذاران ایران می باشد. لوایح دولت توسط وکیل جمهور به مجلس نمایندگان تقدیم می شود و طرحهای قانونی به پیشنهاد حداقل پانزده نفر از نمایندگان، در مجلس نمایندگان قابل طرح است. اعلام زمان رسیدگی به طرح ها و لوایح مربوط به هر یک از وزارتخانه ها و دستگاه های دولتی، قبل از بررسی و نیز حضور نمایندگان از وزارتخانه های مربوطه جهت اظهار نظر مشورتی، در مجلس

نمایندگان هنگام بررسی این طرح‌ها و لوایح، الزامی است که به تفصیل در قانون تعیین می‌گردد.

طرح‌های قانونی و پیشنهادهای و اصلاحاتی که نمایندگان در خصوص لوایح قانونی عنوان می‌کنند و به تقلیل درآمد عمومی یا افزایش هزینه‌های عمومی می‌انجامد، در صورتی قابل طرح در مجلس نمایندگان است که در آن طریق جبران کاهش درآمد یا تامین هزینه جدید نیز معلوم شده باشد.

تمام طرح‌ها و لوایحی که به تصویب مجلس نمایندگان و سنا می‌رسد برای تبدیل شدن به قانون، نیاز به تایید رییس دولت دارد. مصوبات کنگره که به امضای رییس دولت برسد، به قانون تبدیل می‌گردد. کنگره می‌تواند مصوباتی را که به تایید رییس دولت نرسیده است به رای دوباره بگذارد که در صورت تصویب با رای بیش از دو سوم مجلس نمایندگان و سنا بدون نیاز به تایید رییس دولت این مصوبات به قانون تبدیل می‌گردد و لازم الاجرا می‌باشد. همچنین دولت می‌تواند با قید اصلاحیه‌های پیشنهادی برای برخی از مصوبات، آنها را پیش از تایید به کنگره بازگرداند تا اصلاحیه‌های مورد نظر دولت در آن مصوبات اعمال شود و در نهایت با تصویب مجدد مجلس و تایید رییس دولت این مصوبات به قانون تبدیل خواهد شد. رییس دولت نه روز از زمان وصول این مصوبات از کنگره وقت دارد تا در مورد رد، تایید و یا درخواست اصلاح تصمیم بگیرد.

ماده چهارده: عهدنامه ها، مقاوله نامه ها، قراردادهای و موافقتنامه های بین المللی باید به ترتیب به تصویب دو سوم اعضای مجلس نمایندگان و سنا برسد. گرفتن و دادن وام یا کمکهای بدون عوض داخلی و خارجی از طرف دولت، به تصویب دو سوم اعضای مجلس نمایندگان نیازمند است، که از طریق روزنامه ها و رسانه ملی باید به اطلاع عموم برسد. هر گونه تغییر در خطوط مرزی ممنوع است مگر اصلاحات جزئی با رعایت مصالح کشور به شرط این که یک طرفه نباشد و به استقلال و تمامیت ارضی کشور لطمه نزند و به تصویب چهار پنجم اعضای مجلس نمایندگان و سنا برسد.

ماده پانزده: برای مشارکت مستقیم مردم در نظارت بر حسن اجرای امور و پیشبرد سریع برنامه های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی، آموزشی و سایر امور رفاهی، با توجه به مقتضیات محلی اداره امور هر استان، پارلمان های استانی تشکیل می شود که اعضای آن را مردم همان استان به طور مستقیم انتخاب می کنند. شرایط انتخاب کنندگان و انتخاب شوندگان و حدود وظایف و اختیارات نظارتی و نحوه انتخاب و نظارت بر پارلمان هر استان و سلسله مراتب آنها باید با رعایت اصول وحدت ملی و تمامیت ارضی کشور و در چهارچوب این قانون اساسی باشد. مجموعه قوانین تصویب شده توسط پارلمان هر استان به هیچ عنوان نمی تواند خارج از چهارچوب قانون اساسی کشور یا مغایر با قوانین موضوعه کشوری مصوب کنگره قانونگذاران باشد. دامنه تاثیر قوانین مصوب کنگره هر استان نمی تواند خارج از محدوده جغرافیایی و حوزه قضایی آن استان باشد. همچنین پارلمان های استانی حق تصویب هیچ طرح و لایحه ای که

مستقیم و یا غیر مستقیم شرایط را برای جدایی یک یا چند استان و یا بخشی از استان‌ها از کشور ایران را فراهم می‌کند، ندارد و چنین اقدامی در حکم انحلال پارلمان استانی مورد نظر تلقی شده و دولت مرکزی کنترل آن استان را تا برگزاری انتخابات جدید پارلمان استانی به دست خواهد گرفت.

ماده شانزده: هیچیک از استان‌های سی و سه گانه

ایران حق داشتن ارتش و یا اعلام جنگ به دیگر استان‌ها و کشور های خارجی را ندارند. همچنین بستن قراردادهای بین المللی و تصویب قوانین صادرات و واردات از اختیارات کنگره قانونگذاران ایران می‌باشد و از محدوده اختیارات پارلمان های استانی خارج است. پارلمان های استانی تنها با اجازه و نظارت مستقیم کنگره قانونگذاران می‌توانند جهت تسهیل امور مربوط به صادرات و واردات در هر استان قوانین استانی و در چهارچوب اختیاراتی که این قانون اساسی به آنها داده است، عمل کنند.

ماده هفده: تفسیر قانون اساسی و تشخیص تعارض

قوانین عادی با قانون اساسی برعهده دیوان عالی کشور است. درخواست تفسیر قانون اساسی باید توسط رییس دولت و ریاست مجلس نمایندگان و سنا برای دیوان عالی فرستاده شود.

ماده هجده: حذف، الحاق و اصلاح بخش‌هایی

به این قانون اساسی بوسیله اکثریت چهار پنجم اعضای مجلس نمایندگان و سنا امکانپذیر می‌باشد.

باشد. این تغییرات پس از تصویب کنگره در همه پرسه سراسری به رای مستقیم مردم کشور گذاشته می شود و می بایست اکثریت پنجاه درصد افزون بر یک رای را کسب کند که در چنین شرایطی بخش اضافه شده، متمم قانون اساسی و لازم الاجرا خواهد بود.

اصل پنج

ماده یک: قدرت اجرایی کشور در اختیار دولت می باشد که ریاست آنرا وکیل جمهور به عهده دارد. وکیل جمهور و معاون وکیل جمهور برای مدت سه سال با رای مستقیم مردم انتخاب می شوند و انتخاب دوباره وکیل جمهور تنها برای یک دوره دیگر ممکن است. احراز پست وکیل جمهوری برای بیش از دو دوره بطور کل ممنوع است.

ماده دو: همه افراد ایرانی الاصل که تابعیت ایران را دارند، به شرطی که دست کم سی و پنج سال سن داشته باشند، می توانند کاندیدای وکیل جمهوری شوند. کاندیدهای وکیل جمهوری باید قبل از شروع انتخابات با ثبت نام از طریق کمیسیون ملی انتخابات آمادگی خود را رسماً اعلام کنند. هر کاندیدای وکیل جمهوری می تواند یک معاون که از شرایط ویژه کاندیداتوری برای وکیل جمهور شدن که در بالا قید شده است برخوردار باشد، به کمیسیون ملی انتخابات معرفی کند. نحوه برگزاری انتخابات وکیل جمهوری را قانون معین می کند. وکیل جمهور و معاون وکیل جمهور با اکثریت پنجاه درصد افزون بر یک رای شرکت کنندگان در

انتخابات، برگزیده می شود. هر گاه در دور نخست هیچ یک از نامزدها چنین اکثریتی به دست نیاورد، دو هفته بعد برای بار دوم رای گرفته می شود. در دور دوم تنها دو نفر از نامزدهای وکیل جمهوری به همراه معاون کاندیدای مزبور که در دور نخست آرا بیشتری داشته اند شرکت می کنند و در این مرحله کسی که بیشترین آراء را کسب کند وکیل جمهور خواهد بود. در صورت اعلام انصراف یکی از دو کاندیداهای وکیل جمهوری در طول زمان بین دور اول و دور دوم، کاندیدای باقی مانده در رقابت انتخاباتی به عنوان وکیل جمهور به همراه معاون وکیل جمهور معرفی می شوند. انتخاب وکیل جمهور جدید باید دو ماه پیش از پایان دوره وکیل جمهوری قبلی انجام شده باشد. کشور در هیچ زمانی دو وکیل جمهور نخواهد داشت و تا زمان برگزاری سوگند وکیل جمهور منتخب، وکیل جمهور دوره پیشین همچنان ریاست دولت را بر عهده خواهد داشت.

وکیل جمهور در مقابل کنگره قانونگذاران، اعضای سنا و در حضور پادشاه / دادبان کل به ترتیب زیر سوگند یاد می کند و سوگندنامه را امضا می نماید: ”من در مقام وکیل جمهور در پیشگاه مردم ایران سوگند یاد می کنم که در انجام وظایف وکیل جمهوری، مجری، نگهبان و مدافع قانون اساسی ایران و همواره در خدمت مردم ایران باشم.“ وکیل جمهور در صورت تمایل می تواند با گذاشتن دست بر کتاب مقدس دین خود، مراسم سوگند را به جای آورد.

ماده سه: وکیل جمهور در حدود اختیارات و وظایفی که به موجب قانون اساسی و قوانین موضوعه به عهده دارد در برابر مردم و کنگره قانونگذاران مسئول است. وکیل جمهور موظف است مصوبات کنگره قانونگذاران یا نتیجه همه پرسى را پس از طی مراحل قانونی و ابلاغ به وی امضا کند و برای اجرا در اختیار مسئولان بگذارد. معاون وکیل جمهور که به همراه وی با رای مستقیم مردم انتخاب می شود، ریاست سنا را بر عهده دارد و در صورتی که به هر دلیل (بیماری، استعفا، فوت و یا برکناری) وکیل جمهور موفق به اتمام دوره سه ساله خود نشود، معاون وکیل جمهور پس از به جا آوردن سوگند وکیل جمهوری، این مسولیت را بر دوش می گیرد. اگر به هر دلیل معاون وکیل جمهور قادر به ادامه خدمت نباشد، رییس مجلس نمایندگان عهده دار مسولیت های وی خواهد بود. وکیل جمهور برای انجام وظایف قانونی خود، هیئت وزیران را انتخاب و برای کسب رای اعتماد به سنا معرفی می کند. همه وزرا پیش از شروع کار، می بایست از سنا رای اعتماد بگیرند.

ماده چهار: وکیل جمهور مسولیت امور خارجه و ارتباط با دیگر کشور ها و سازمان های بین المللی را به عنوان نماینده رسمی مردم ایران بر عهده دارد. مسولیت برنامه و بودجه و امور اداری و استخدامی کشور نیز بر عهده وکیل جمهور می باشد و می تواند اداره آنها را به عهده دیگری بگذارد. امضای پیمانهای مربوط به اتحادیه های بین المللی، عهدنامه ها، مقاوله نامه ها، موافقتنامه ها و قراردادهای دولت ایران و هریک وزارتخانه ها و سازمان های تابعه یا وابسته به دولت، با سایر دولتها یا بخش

خصوصی خارجی پس از تصویب کنگره قانونگذاران با وکیل جمهور یا نماینده قانونی وی می باشد. وکیل جمهور می تواند در موارد خاص، بر حسب ضرورت با تصویب هیئت وزیران، نماینده یا نمایندگان ویژه با اختیارات مشخص تعیین نماید. در این موارد تصمیمات نماینده یا نمایندگان مذکور در حکم تصمیمات رییس جمهور و هیئت وزیران خواهد بود. سفیران به پیشنهاد وزیر امور خارجه و تصویب وکیل جمهور تعیین می شوند. وکیل جمهور استوارنامه سفیران را امضا می کند و استوارنامه سفیران کشورهای دیگر را می پذیرد. علاوه بر وظایفی که به موجب اصول این قانون و قوانین عادی بر عهده وکیل جمهور قرار می گیرد، فرماندهی کل نیروهای مسلح، اعلان جنگ و صلح با تصویب کنگره قانونگذاران، نصب و عزل رییس ستاد مشترک نیروهای مسلح و فرماندهان عالی نیروهای نظامی و انتظامی با تصویب کنگره قانونگذاران و قبول استعفای آنان با اطلاع این کنگره، عفو یا تخفیف مجازات محکومین پس از پیشنهاد ریاست رکن دادگستری و اعطای نشانهای دولتی، از دیگر وظایف اصلی وکیل جمهور است و نمی تواند آنها را به فرد دیگری بسپارد. وکیل جمهور می تواند برای وزارتخانه هایی که وزیر ندارند حداکثر برای مدت سه ماه سرپرست تعیین نماید. هر یک از وزیران مسئول وظایف خاص خویش در برابر وکیل جمهور و کنگره است.

ماده پنج: وکیل جمهور، معاون وی، وزیران و کارمندان دولت نمی توانند بیش از یک شغل دولتی داشته باشند و داشتن هر نوع شغل دیگر در موسساتی که تمام یا قسمتی از سرمایه آن متعلق به دولت یا نهادها و

موسسات عمومی است، ممنوع می باشد. همچنین نمایندگی کنگره، وکالت دادگستری، مشاوره حقوقی و نیز ریاست و مدیریت عامل یا عضویت در هیئت مدیره انواع مختلف شرکتهای دولتی و خصوصی برای آنان ممنوع است. رسیدگی به اتهام وکیل جمهور، معاون وی و وزیران، در مورد جرائم خارج از حیطه اختیارات و وظایف آنها در دادگاههای عمومی دادگستری و با اطلاع کنگره قانونگذاران انجام می شود. دارایی وکیل جمهور، معاون وکیل جمهور، وزیران و همسر و فرزندان آنان قبل و بعد از خدمت، توسط کنگره قانونگذاران بررسی می شود که بر خلاف حق، افزایش نیافته باشد.

ماده شش: فرماندار هر استان برای مدت سه سال با رای مستقیم مردم استان مربوطه انتخاب می شود. احراز پست فرمانداری برای بیش از دو دوره به طور کل ممنوع می باشد. فرماندار نمی تواند تصمیمات مخالف نظر وکیل جمهور اتخاذ کند و وکیل جمهور در هر صورت حق و تو تصمیمات فرماندار را خواهد داشت. عزل فرماندار به درخواست وکیل جمهور از طریق پنجاه درصد افزون بر یک رای اعضای سنا انجام می گیرد.

اصل شش

ماده یک: رکن دادگستری به منظور گسترش عدل و داد تاسیس شده است که شامل دیوان عالی کشور، دادگاه ها و دادستانی ها می باشد. رسیدگی و صدور حکم در مورد تعدیات و تظلمات و شکایات، حل و فصل

دعاوی، پیشگیری، کشف جرم و تعقیب بزهکاران با رعایت اصول حقوقی برائت، عطف به ماسبق نشدن قوانین، قانونی بودن جرم و مجازات، تناسب جرم و مجازات و علنی بودن دادرسی و همچنین نظارت بر حسن اجرای قوانین، نظارت بر اقدامات دولت و کنگره قانونگذاران و تهیه لوایح قضایی و ارائه آن به کنگره قانونگذاران بر عهده این رکن می باشد.

ماده دو: ریاست رکن دادگستری بر عهده دادبان/ پادشاه است که با رای مستقیم مردم و برای مدت دوازده سال انتخاب می شود. کاندیداتوری مجدد وی برای یک دوره دیگر از رای گیری بلامانع است. رییس رکن قضایی عهده دار وظایف ذیل است: ایجاد تشکیلات و سازمان های مورد نیاز امور قضایی، اداری و اجرایی رکن دادگستری، تهیه و تنظیم لوایح قضایی و تقدیم آن به کنگره قانونگذاران، تهیه و تنظیم بودجه دادگستری و ارائه آن به مجلس نمایندگان، معرفی و پیشنهاد دادستان کل کشور به وکیل جمهور و سنا جهت کسب رای اعتماد، عزل و نصب روسای دادگستری های کشور و قضات مطابق با قوانین موضوعه. اگر به هر دلیلی (بیماری، استعفا، فوت و یا برکناری از سمت) ریاست رکن دادگستری امکان ادامه کار را نداشته باشد، انتخابات برای تعیین رییس رکن قضایی با رای مستقیم مردم برگزار خواهد شد. نظارت بر حسن اجرای قوانین، نظارت بر اقدامات دولت و کنگره قانونگذاران، انتخاب دادستان کل کشور و معرفی وی به وکیل جمهور و سنا جهت کسب رای اعتماد از وظایف ریاست رکن دادگستری می باشد.

ماده سه: دادستان کل کشور پس از انتخاب از طرف ریاست رکن دادگستری، به وکیل جمهور جهت تایید معرفی می شود. وی پس از تایید وکیل جمهور باید رای اعتماد سنا را کسب کند. اگر در مدت سه ماه پس از شروع دوره سه ساله وکیل جمهور، روسای دو رکن دادگستری و دولت نتوانند در انتخاب دادستان کل توافق کنند، وکیل جمهور می تواند گزینه مورد نظر خود برای دادستانی کل کشور را به سنا جهت کسب رای اعتماد معرفی کند. وظایف دادستان کل کشور انتخاب دادستان های استانی و پیگیری پرونده های قضایی با همکاری نیروی پلیس می باشد. بازخواست دادستان کل کشور در حیطه اختیارات سنا می باشد و برکناری وی به اکثریت پنجاه درصد افزون بر یک رای کل اعضای سنا نیاز دارد.

ماده چهار: دیوان عالی کشور، عالی ترین مرجع قضایی کشور و دادگاه عالی استیناف می باشد که نظارت بر اجرای صحیح قوانین در دادگاهها و ایجاد وحدت رویه قضایی و انطباق قوانین موضوعه و احکام دادگاهها با قانون اساسی به آن محول می شود.

دیوان عالی کشور متشکل از سی و سه عضو است که هر استان یک سهمیه به عنوان قاضی ارشد استان خود برای یک دوره نامحدود از خدمت دارد که توسط فرماندار استان برگزیده و برای کسب رای اعتماد به سنا معرفی می شود. اگر به هر دلیلی (بیماری، استعفا، فوت و یا برکناری از سمت) هر یک از قضات دیوان عالی کشور امکان ادامه کار را نداشته باشد،

به همان ترتیب انتخاب قاضی ارشد استانی جانشین وی برگزیده می شود. قضات دیوانعالی کشور از میان خود یک نفر را به عنوان رئیس دیوان عالی کشور انتخاب میکنند. حق درخواست استیضاح (بازخواست) از قضات دیوان عالی کشور، بر عهده مجلس نمایندگان است که در صورت تصویب چهار پنجم کل نمایندگان مردم به سنا برای تصمیم گیری فرستاده خواهد شد و سنا با اکثریت پنجاه درصد افزون بر یک آرای کل اعضای سنا رای به برکناری قاضی مربوطه خواهد داد.

ماده پنج: تقسیمات دادگاههای عالی و بدوی و حوزه قضایی آنان توسط قوانین آیین دادرسی کشور تعیین می گردد. دادگاه ها به ریاست قضات تشکیل می شوند. قضات از بین حقوقدانان، بر پایه ی قوانین موضوعه کشوری انتخاب می شوند. قاضی را نمی توان از مقامی که شاغل آن است بدون دادرسی و ثبوت بزه یا تخلفی که باعث برکناری می شود به طور موقت یا دائم برکنار کرد یا بدون رضای او محل خدمت یا سمتش را تغییر داد.

ماده شش: افراد را نباید برای ارتکاب یک جرم دوبار محاکمه و مجازات کرد. دادرسی ها باید علنی انجام شود، مگر به حکم قانون. احکام دادگاه ها باید مستدل و مستند به مواد قانون و اصولی باشد که بر اساس آن حکم صادر شده است و متون مذهبی، فلسفی و ایدئولوژیک نمی توانند منبع صدور احکام دادگستری باشند.

ماده هفت: آزادی های فردی و حریم خصوصی شهروندان از هرگونه تعرض و تفتیش مصون می باشد. همچنین توقیف و مصادره اموال بدون حکم قضایی ممنوع است. پلیس بایستی موارد اتهامی را در جرایم غیر مشهود مستند به اوراق قضایی، بهنگام بازداشت افراد اعلام کند و به متهم یادآور شود که حق سکوت در برابر پلیس تا حضور وکیل را دارد. در موارد جرایم مشهود به حکم قضایی برای بازداشت نیاز نیست ولی حق سکوت در برابر پلیس تا حضور وکیل باید به وی یادآوری شود. حق محاکمه سریع برای متهم باید محترم شمرده شود. در مواردی که قانون مشخص می کند، حضور هیئت منصفه الزامی می باشد.

اصل هفت

رسانه ها آزاد هستند تا در چهارچوب قوانین فعالیت کنند. هیچیک از ارکان سه گانه حکومت حق ندارند با اختصاص بودجه برای رسانه ها از آنها به عنوان ابزاری برای توجیه قدرت استفاده کنند. رسانه هایی که از بودجه دولتی استفاده می کنند، باید تنها پوشش دهنده اخبار مربوط به اقدامات دولت، نمایندگان کنگره و سازمان های حکومتی باشد تا همه مردم به راحتی به شرح مذاکرات دولت و کنگره دسترسی داشته باشند. هر نوع تبلیغ به نفع و یا علیه یک فرد یا سازمان حقیقی و یا حقوقی در رسانه هایی که از بودجه های دولتی بهره مند هستند، ممنوع می باشد و پیگرد قضایی دارد.

Declaration of Freedom

and Proposed Draft
Constitution
of **IRAN**

Declaration of Freedom

The people of Iran have campaigned in the quest of freedom and democracy for over a century. Such has been a battle to cut short the hands of celestial and terrestrial ideologies from the people's lives, affording them proprietorship of their destiny. In an era when civilized citizens of the globe hand in hand with their wise and elected governments strive for welfare, happiness, peace and security, we the people of Iran seek the opportunity to reinstitute love, hope, and sanctity of life to our homeland, a land which has for millennia served as the cradle of human civilization. Deriving guidance from the ancient Persian principles of righteousness of thought, of utterance, and of deed, our belief is predicated upon the creative essence of freedom for all mankind, hence the unalienable right of all Iranian to live free of oppression and discrimination with justice and equality in structuring the path of our country. In this spirit a mass endeavor is underway in which Iranian patriots, living in Iran or abroad, have equal determination of rights and are in pursuit of three goals, any success obtained in the course of which will be preserved to the last breath:

1. Establishment of a Democratic Government befitting Iranians
2. Drafting a Constitution to define a Free, and Democratic Iran
3. A Free, and Democratic Iran as an honorable member of international community

Proposed Draft Constitution of Iran

We the People of Iran, for the purpose of forming a better society and establishing liberty, security, peace and justice for ourselves and our future generations, have penned this constitution as a basis upon which a government worthy of the Iranian people can be founded.

Article I

The vote of the majority of the Iranian people, which is a reflection of their universal wisdom, shall be the utmost authority on all decision-making processes and no person, group, religion or ideology, whether earthly or celestial, has precedence over it under any circumstances. The people of Iran shall have equal rights regardless of gender, ethnicity or religious affiliation and have equal rights to directly participate in national affairs. The right to live, to exercise free speech, to guard one's reputation and to have a fair trial are fundamental rights that shall not be usurped or violated by popular vote or legislation. Legislators shall be prohibited from enacting laws that extend preference to any religion or ideology or prohibit the practice of any religion or ideology. Freedom of the press, political party activism, non-governmental organization participation and the right to protest peacefully against the government shall be rights protected by law. Capital punishment, torture of any kind and solitary confinement under any circumstances shall be strictly prohibited.

Article II

The form of Iranian government, Republic or Constitutional Monarchy, shall be determined through a referendum by a majority vote of the Iranian people. Iran's government shall consist of three branches: executive, legislative and judicial. While working in unison, each branch shall maintain its independence and the principle of separation of powers shall be consistently observed. The Head of the Executive Branch and all members of the Judicial Branch are elected directly by Iranian voters.

Article III

Current provincial boundaries shall be complied with. Iran has thirty three provinces: East Azarbaijan, West Azarbaijan, Alborz, Ilam, Baluchestan, Bushehr, Persepolis, Tehran, Chaharmahal and Bakhriari, Khorasan Razavi, Southern Khorasan, North Khorasan, Khuzeestan, Zanjan, Semnan, Sistan, Shiraz, Qazvin, Qom, Kurdistan, Kerman, Kermanshah, Kohkiluyeh and Boyerahmad, Golestan, Gilan, Lorestan, Mazandaran, Central, Hormozgan, Hamedan and Yazd.

Each Province shall elect a Provincial Parliament, Provincial Governor, and Provincial Judiciary within the framework of this Constitution. However, the right to form an army and to communicate with other countries shall remain exclusive to the national government.

Article IV

Section 1: The sole institution that shall have the power to legislate is the Congress which consists of the House of Representatives and the Senate. Congressional hearings will be open to the public, subject to the priority of protecting national security information. The venue for congressional meetings will only be in the official congress building. Hearings shall be convened with the presence of at least one more than half the members.

Congress shall not enact laws that are inconsistent with the principles of this Constitution. In cases of dispute, the Supreme Court shall be responsible for settling the issue.

Being a member of Congress is a position that belongs to an elected official and shall not be transferable to another person. Congress shall not

concede its legislative powers to another individual or group.

Section 2: The Iran House of Representatives shall have three-hundred members. Each of the thirty-three provinces has representatives relative to the population of that province. These representatives are elected by direct vote of people for a term of three years. All Iranian citizens above the age of eighteen are eligible to vote and all Iranian citizens above the age of twenty-five are eligible to become candidates for the House of Representatives. Elections of each term shall be held before the end of the previous term to avoid lapses in Congressional activities. The House Speaker and other Congressional leaders will be elected according to the rules specified in the internal regulations. If a Representative fails to complete his/her term for any reason (illness, resignation, death or discharge from duty), early elections shall be held for that constituency. The newly elected representative shall complete the remainder of the term or longer, subject to reelection.

Section 3: Congressional Representatives shall include the House of Representatives members and the Senators. Each shall swear and sign the oath of

office at their first session in Congress, as follows:
“I, swear in the presence of the people of Iran to protect the Constitution of Iran, to defend national interests and to always serve the Iranian people while fulfilling my duties as their elected Representative.”
Representatives may take the oath of office by putting their hand on their own Holy Book if they so choose. Representatives who do not attend the first session upon being elected shall take the oath of office at the first session they attend.

Section 4: The House of Representatives is the only branch that shall have the power to commence impeachment proceedings of the Head of the Executive Branch or the Head of the Judicial Branch. Impeachment of the Head of the Executive Branch requires the approval of two-thirds and that of the Judiciary Head requires the vote of three-fourths of the House. Upon passing, the House shall notify the Senate.

Section 5: The Senate shall consist of one-hundred Senators. Each of the thirty-three Provinces shall have three Senators. All Iranian citizens above the age of eighteen are eligible to vote and all Iranian citizens above the age of thirty are eligible to become

candidates for the Senate. Senators shall be elected for a nine-year term.

Exceptionally, in the first Senate election after the adoption of this Constitution, the term for the candidate with the lowest number of votes from each province shall be three years; the second highest, six years; and, the candidate with the highest vote, nine years.

The Provincial Governor shall appoint a person as Senator if an elected Senator from that Province fails to complete his/her term for any reason. This person shall hold the position until the next three-year election. The elected Senator in this election shall only hold this position until the end of the previous Senator's term.

The Vice President, who has been indirectly elected by the Iranian people along with the President, shall also act as the one hundredth Senator. His/her term shall be three years and he/she shall also act as the President of the Senate. He/she shall manage the prioritization of projects and bills and shall communicate with other branches of government

along with the Senate leadership who are elected from Senators in each term.

Section 6: Approval of appointments made by the President, including ministers, political, economic, judicial, security and military directors, shall be within the authority of the Senate. If the House passes a resolution to impeach the Head of the Executive Branch or the Head of the Judicial Branch, the Senate shall have the sole power to try the impeachment. It is possible to remove the Head of State by A two-thirds majority vote of the Senate shall be required to remove the Head of the Executive Branch and a three-fourths majority vote of the Senate shall be required to remove the Head of the Judicial Branch. The Senate shall only exonerate or, in case of conviction, remove the charged individual from office. It shall not impose penalties on the individual or the affiliated party.

Section 7: The Provincial Legislature shall decide the time, place and manner of holding the Senate and House of Representatives elections in each Province. These elections shall be held under the supervision of the National Electoral Commission.

Section 8: The National Electoral Commission shall have nine official members and thirty three observer members. Official members of the National Electoral Commission are nominated by the President for a six-year term. They shall start their work only after receiving Senate approval. Each Province shall have one member in the National Electoral Commission's Observers Council. They shall be appointed by Provincial Governors to the National Electoral Commission for a three-year term. The law shall specify the duties of the National Electoral Commission and its procedures. Each official or observer member of the National Electoral Commission shall serve one non-renewable term. Observer members shall not vote in this Commission.

Section 9: The House of Representatives and Senate sessions shall be open to the public and these hearings shall be broadcast through the national media to inform the public. Proposed legislation shall pass only if approved by more than half the total members.

In urgent circumstances related to national security, closed sessions may be held upon the request of the President, or nine members of the Senate, or thirty members of the House of Representatives.

Legislation arising from closed sessions requires the approval of three-quarters of the Representatives. After the national security issues are resolved and upon such determination by two-thirds of Congress, minutes of these hearings and the resulting legislation shall be published for public consumption.

Section 10: In the performance of their duties, each member of the House of Representatives and the Senate shall be free to vote on issues and comment on them either in Congressional session or outside it. They shall not be subject to legal prosecution for their votes or comments as a member of Congress either during or after their term of office.

Section 11: Congress shall have the power to investigate all matters of the country and the actions of the government and the judiciary.

Section 12: Congress shall have the power to refer for the people's direct vote in a referendum, economic, political, social and cultural issues. A referendum may be requested by the President, or one-third of the House of Representatives, or one-third of the Senate, or one-thirtieth of the eligible

voters and shall be conducted if approved by half of the House of Representatives.

Section 13: Congress shall legislate in all matters of the country within the limits prescribed in the Constitution. Setting the government's budget, imposing taxes, receiving domestic and foreign loans, allocating resources for public defense and public assistance shall be within the scope of the legislative authority of the Congress. Bills proposed by the government shall be submitted to the House of Representatives for consideration. Legislative bills shall be proposed by at least fifteen members of the House for consideration. The time of the review for each proposed government bill shall be announced to the related ministry and a representative of that ministry shall appear before the House for advisory purposes during the review. Further requirements shall be determined by law. Proposed legislation and amendments that reduce public income or increase public expenditures shall be accompanied by practical solutions for funding them.

All proposals and bills approved by the House of Representatives and the Senate shall be signed by the President to become law. Congress may vote again

on legislation that has not been approved by the President and if more than two-thirds of the House and the Senate vote to pass the legislation, it shall no longer require the President's signature and shall become enforceable law. The government may return the legislation to Congress with a conditional approval subject to specified amendments. Upon the approval of Congress, the amended legislation shall become law. The President shall have nine days after receiving legislative proposals from Congress to decide on rejection, confirmation or requesting amendments.

Section 14: Treaties, conventions, protocols, contracts and international agreements shall be approved by two-thirds of the House followed by two-thirds of the Senate. Receiving domestic or foreign loans or offering domestic or foreign aid shall be approved by two-thirds of House members and shall be publicly announced. Changes to national boundaries are prohibited except for minor amendments considered in the national interest and preserving the territorial integrity of the country. Additionally, these amendments shall be approved by four-fifths of the House and four-fifths of the Senate.

Section 15: Provincial Parliaments shall be formed to provide for the direct participation of people in supervising the implementation of programs and monitoring the rapid progress of social, economic, developmental, health, cultural, educational and welfare programs. The members of these Provincial Parliaments shall be directly elected by the people of the same Province. The requirements for voters and elected members, their scope of responsibility and supervisory authority and the election proceedings shall comply with the principles of national unity and territorial integrity of the country and shall remain within the framework of this Constitution. The set of laws passed by Provincial Parliaments shall not be out of the Constitution's boundary or be contrary to legislation passed by Congress. The impact of laws passed by Provincial Parliaments shall not be out of the geographical and judicial scope of that Province. Moreover, Provincial Parliaments shall not have the power to ratify any bill, proposal, or plan that directly or indirectly sets the grounds for the separation of one or more Provinces or parts of Provinces from Iran. Provincial Parliaments shall be dissolved in the event of such an action and the national government shall control the Province until new Provincial Parliamentary elections are held.

Section 16: None of Iran's thirty-three Provinces shall have the power to establish an army or to declare war on other Provinces or any foreign countries. Signing international treaties and regulating imports and exports shall be within the exclusive bounds of the authority of the Congress of Iran and outside the scope of the Provincial Parliament's authority. Provincial Parliaments shall act only within the framework provided by the Constitution to facilitate the export and import affairs in each Province and shall only do so with direct permission and direct monitoring of Congress.

Section 17: The Supreme Court shall interpret the Constitution and determine the existence of any conflict between passed legislation and the Constitution. Requests for interpretation of the Constitution shall be sent to the Supreme Court by the President or the leadership of the House of Representatives and the Senate.

Section 18: Proposing an amendment or amendments removing, adding, or editing parts of this Constitution shall require a majority of four-fifths of both the House of Representatives and the Senate. These changes, after approval of the Congress, shall require

a majority of fifty percent plus one vote in a national referendum for an amendment to the Constitution to come into force.

Article V

Section 1: The Executive branch shall be the only branch that has the responsibility for executive power, and the President shall be the head of this branch. The President and Vice President shall be elected by direct vote for a term of three years, and the President's re-election is only possible just for another three-year term. Serving as President for more than two terms is strictly prohibited.

Section 2: All Iranian-born people who have Iranian citizenship shall be eligible to become presidential candidates as long as they are at least thirty-five years of age. All candidates shall officially declare their candidacy before the start of the election by registering with the National Electoral Commission. Each presidential candidate shall nominate a candidate for vice president who meets the requirements listed above for presidential candidacy to the National Electoral Commission. The law shall determine the procedures governing the conduct of

presidential elections. The President and Vice President are elected by at least 50% plus one votes cast. If none of the candidates attains such a majority in the first round, a second round of voting shall occur two weeks later. In the second round, only the two presidential candidates who obtained the most votes in the first round shall run. The candidate with the most votes cast in this second round shall be elected President. If one of the two candidates withdraws during the time between the first round and the second round, the remaining candidate in the electoral campaign shall be President with the Vice President. The election of a new President shall be concluded two months before the end of the preceding presidential term. At no time shall the country have two presidents. The incumbent president shall remain in office until the time of the swearing in of the President-Elect.

The President-Elect shall be sworn in with the attendance of members of the House and Senate, and the Head of the Judicial Branch and shall sign the oath of office as follows: **“I, as the President of Iran, swear to the people of Iran, to be the implementer, guardian, and defender of the Constitution of Iran and to always be in the**

service of the Iranian people while performing my presidential duties.” The President- Elect may take the oath of office by putting his/her hand on his/her Holy Book if he/she so chooses.

Section 3: The President shall be answerable to the people and the Congress within the limits of the powers and responsibilities that the Constitution and the related laws have afforded him/her. The President shall present congressional legislation that he has signed or the outcome of referendums to the proper authorities for implementation. The Vice President, who is elected by indirect vote, shall be the President of the Senate and shall assume the role of President if for any reason (illness, resignation, death or dismissal) the President is not able to complete his/her three-year term, for the remainder of the term after being sworn in. If for any reason, the Vice-President is unable to continue his/her term, the head of the House of Representatives shall be responsible for his/her duties. The President nominates the Cabinet of Ministers and submits them to the Senate for approval. All Ministers shall be approved by the Senate before assuming their official roles.

Section 4: The President shall be responsible for foreign affairs and communication with other countries and international organizations as the official representative of the people of Iran. The President shall be in charge of the country's short-term plans, budget and the government's administrative and employment affairs, and he/she can delegate these authorities. The President or his/her legal representative shall sign agreements relating to international unions, protocols, treaties, Iranian government and any of its ministries' contracts with other governments or the private sector after Congressional approval. In special cases and if circumstances necessitate it, the President may appoint Special Representatives with specified authorities. Under these conditions, the Special Representatives' decisions will be deemed as those of the President. Ambassadors are nominated by the Foreign Minister and shall be approved by the President. The President signs the credentials of the Ambassadors and accepts the credentials of the Ambassadors of other countries. In addition to the duties assigned to the President by the principles of this law and ordinary laws, the following duties also shall be the responsibility of the President and he/she shall not delegate them to another person:

- Commander-in-Chief of the Armed Forces,
- Declarations of war and peace with the approval of Congress,
- Appointing, dismissing and accepting the resignation of the Head of the Joint Chiefs of Staff, Supreme Commanders of the Armed Forces, with the approval of the Congress,
- Amnesty or reduced punishment for Convicts or sentenced persons upon the recommendation of the Head of the Judicial Branch,
- Granting government badges and medals.

The President may appoint an Administrator for up to three months for ministries that do not have a Senate-confirmed Minister. Each of the Ministers shall be answerable for his/her specific duties to the President and Congress.

Section 5: The President, Vice-President, Ministers, and employees of the executive branch shall not hold concurrent positions in government. They also shall not hold any other concurrent positions at the time of their government service including positions in institutions that are partially or wholly funded by the government or public foundations and institutions.

They shall not concurrently assume any positions in the legislative or judicial branch, nor sit on the board of or serve as legal advisor at any private or public institution.

Criminal charges against the President, Vice President and any of the Ministers that are unrelated to their government position will be prosecuted in public courts. Congress shall review the assets of the President, Vice President and their Cabinet and each of these individual's spouse and children at the start and finish of their term and shall investigate any irregularities.

Section 6: The Governor of each Province shall be elected by the direct vote of the people of that Province for a term of three years. Provincial Governors shall serve no more than two terms. Provincial Governors shall be responsible for the conduct of affairs within their respective Provincial borders, but their decisions shall not be in conflict with the national government. If the President of Iran does not agree with a decision made by a Provincial Governor, the President shall have the power to veto the decision of any Provincial Governor. The President also shall have the authority to request that

the Senate remove a Provincial Governor if he/she determines that the Provincial Governor's decision violates national law.

Article VI

Section 1: The Judicial Branch shall be established to serve justice and includes the Supreme Court, Appeals Court, Trial Court and the office of the Attorney General. The Judiciary shall conduct trials in criminal or civil proceedings, prevention and discovery of criminal activity, prosecution of criminals within the legal confines of statute of limitations and the proportionality of crime and punishment. Trials shall be public. Supervision of the Executive and Legislative Branch, monitoring proper implementation of the law in general and preparation of judicial bills and introducing them to Congress for approval also shall be within the scope of the Judicial Branch's responsibilities.

Section2: The Head of the Judicial Branch, Chief Justice under a Republic or King under a Constitutional Monarchy, shall be elected by the Iranian people for a term of twelve years and may run for reelection. The Head of the Judicial Branch shall

have the following responsibilities: administering the court system and all institutions and offices required by the Judicial Branch in its legal, administrative and executive affairs, preparation and submission of judicial bills to Congress, nomination of Attorney General to the President and the Senate for confirmation, preparation and submission of the judicial budget to the House for approval, appointment and dismissal of Judges and local Attorneys General in accordance with related laws. If, for any reason (illness, death, or dismissal) the Head of the Judicial Branch is not able to fulfill his term in office, elections shall be held for a new Head of the Judicial Branch. Monitoring the appropriate implementation of the law, monitoring the actions of the government and the Congress shall also be within the scope of the responsibilities of the Head of the Judicial Branch.

Section 3: The Attorney General is nominated by the Head of the Judicial Branch and the nomination is presented to the President. If approved by the President, his/her nomination shall be submitted to the Senate for confirmation. If the Head of the Judicial Branch and the President cannot agree on a nominee within three months, the President shall

submit his/her nominee to the Senate for confirmation. The Attorney General shall be responsible for appointing local prosecutors and supervising criminal and civil cases with the cooperation of police forces. Only the Senate shall have the power to impeach the Attorney General and his/ her dismissal shall require 50% plus one votes.

Section 4: The Supreme Court shall be the highest judicial authority in the country. The Supreme Court shall also be the highest court of appeal. The following duties shall be assigned to the Supreme Court:

- Monitor the proper enforcement of laws in the courts,
- Jurisdictional uniformity,
- Matching laws and court rulings with the constitution.

The Supreme Court shall consist of thirty-three members, each of whom shall represent one Province and shall be selected from the senior Justices of that Province. The term of service for members shall be unlimited and each member shall be nominated by the Governor of that Province and shall be confirmed

by the Senate. If for any reason (illness, death, or dismissal) the member is unable to carry on his/her duties, another senior Judge shall replace him/her following the same procedures as mentioned above. Only the House shall initiate impeachment proceedings against a Supreme Court Justice and the case shall be tried in the Senate only if the articles of impeachment are approved by four-fifths of the House members. The Supreme Court Justice shall be dismissed from office if 50% plus one members vote to convict.

Section 5: The organization of the court system, including district courts, superior courts, trial courts and courts of appeal, and the scope of their jurisdiction shall be determined by the laws and regulations of the Judicial Branch. Judges shall preside over hearings and trials. Judges shall be licensed lawyers and shall be chosen according to their expertise in relevant areas. A judge shall not be temporarily dismissed or relocated absent conviction of criminal or civil charges.

Section 6: Double jeopardy shall apply to criminal prosecutions. Trials shall be held in public unless the law requires closed hearings. Court rulings shall be based on the written law and religious, philosophical

and ideological doctrines shall not be the basis for any ruling issued by the courts.

Section 7: Personal freedom and citizens' privacy and personal property shall be protected by law from being violated, usurped or confiscated without lawful cause. A search warrant signed by a Judge based on probable cause shall be obtained by the police force before conducting any searches. Moreover, an officer shall recite the defendant's right to remain silent and to an attorney at the time of arrest. A speedy trial and an impartial jury shall be basic rights of the defendant. Warrantless arrests shall be prohibited and there shall be probable cause for an arrest warrant based on evidence beyond mere suspicion. Any kind of confession under duress shall not be admissible against defendants in court.

Article VII

The media shall be free to act within the framework of the law. None of the three branches of government shall allocate a budget for the media as a tool to justify their actions. Government funded media shall only cover factual news about government actions, Congressional representatives, and government

agencies, so all people may easily access the details of the negotiations between the Government and Congress. Any form of biased reporting for or against any person or organization in government-funded media shall be strictly prohibited and shall have legal consequences for violators.

Declaration of Freedom

and Proposed Draft

Constitution of IRAN

